

Uit een brief van heilige Franciscus van Sales († 1622) *

Bedenk:

er is géén roeping die niet zijn verveling kent,
zijn leed en tegenzin,

en, erger nog,

iedereen zou graag zijn omstandigheden
ruilen met die van anderen.

Waar komt die algemene rusteloosheid van geest vandaan,
anders dan van een zeker ongenoegen

dat wij tegen dwang hebben,

en een boosaardigheid van de geest,

die ons laat denken

dat iedereen beter is dan wij?

Maar 't is alles alléén:

Al wie zich niet ten volle overgeeft

maar zich dan hier, dan daar heen wendt,

die zal nooit rust vinden.

Zij die gejaagd zijn

zullen geen goede plaats vinden,

zij hebben nog geen kwartier in een bed gelegen

of ze zouden al in een ander willen liggen,

het is niet de fout van het bed,

maar het is de gejaagdheid die hen overal foltert.

Iemand die niet de gejaagdheid in zichzelf heeft,
is overal tevreden.

Mits God wordt gediend

bekommert hij zich er niet om

in welke hoedanigheid God over hem beschikt;

als hij de goddelijke wil maar uitvoert

is alles hem om het even.

Om godvruchtig te zijn

moet je bovendien die wil met vreugde doen.

Naar het woord van Paulus:

Laat iedereen voor God blijven in zijn roeping (1 Kor 7,24).

Draag niet het kruis van anderen,

maar dat van jezelf.

En opdat ieder het zijne drage,

wil onze God dat ieder zichzelf verloochent.

Dat wil zeggen zijn eigen wil.

Ik zou liever dit of dat willen,

ik zou beter hier en daar zijn:

dat zijn bekoringen.

Onze Heer weet goed wat Hij doet:

doe wat Hij wil, blijf waar Hij ons geplaatst heeft.

* Franciscus van Sales, Brief aan Brulart van 13 oktober 1604